૧૭૪૨

તમાંશો અલાદીન

નાટક ૪ અંકી.

મુંબઈની જાણીતી નાટકમંડળીઓએ કરી બતાવેલા
તહરેવાર રાગ.રાગણીઓથી ભરેલા
ગાયણરૂપી ખેલ.

આવૃત્તિ બીજી.

પ્રગટ કરનાર

"નીકાબદાર."

મુંબઈ:
ઓરિયન્ટલ છાપખાનામાં છાપ્યું.

૧૮૮૨.

કિંમત ૩ આના.

તમાંશે અલાદીન.

તખતા.

ચીનાઈ.

શાહેચીન................ચીનકા શેહનશાહ.
અલાદીન................દરજી મુસ્તફાકા બેટા, ચીકેસે શાહાકા જવાંઇ.
વઝીરજાદા................શાહેચીનકા વઝીરકા લડકા.
બદરૂલબદર................શાહેચીનકી બેટી.
અમરૂ................ઉસકી સાહેલી.
માદર................અલાદીનકી.

હબસાની.

અબનેઝાર................આફ્રીકાકા બડા જાદુગાર.
કસરાક................ઉસકા નોકર.

પરીસ્તાની.

અરલાક................જીનોકા બાદશાહ.
પરી................અબનેઝારકો રાહ બતાનેવાળી હુર.
દેવ................અંગોસ્તરીકા દેવ.
દેવ................ચેરાગકા દેવ.

દાસી, નોકર, દરબારી, વગેરા વગેરા. મુકામ ચીન ઓર આફ્રીકા.

બાબ પહેલા—પરદા પહેલા.

જાદુગરકા ઘર.

(અબનેઝાર જાદુગર રમલ દેખતા હુએ ઓર ઉસકા નોકર કસરાક સોતા હુવા નજર આતા હુએ.)

(આઇ રૂત બસંત.)

અબનેઝાર—પાઈ રૂત બસંત બાહરે બાહરે ગોલ બખત મોરે,
ગોલ બખત વકત એ કમાલ—પાઈ રૂત૦

અરમાં પુરે સાંઈ મોરે મનવા ખુશી હુએ,
હરવા જોગ અતહર મીલાએ.—પાઈ રૂ૦
ઢુંઢું જાકો પાઊં વાંકો અરલાક પુંગનું મએ,
મનકે રોગ વોહી મીતાએ.—પાઈ રૂ૦

(કમરાકો બેદાર કરતે હુએ.)

ગઝલ.

(તફરતા હોતા હુએ અયગામી ગુલંદામ કહીં.)

અબનેઝાર—જલ્દ બેદાર હો આયે હમશીએ ના કામ કહીં,
સો ના રહ બખતમાં અપને મેરાશાંમ કહીં.—ટેક૦
હક્સે ઉમ્મીદ હુએ કમરાકસે ચમકે મેરા બખ્ત,
દુર હો રંજો મુસીબત મીલે આરામ કહીં.—ટેક૦
તુજકો લાઝીમ હુએ કે વો કોલ કરે અપના વફા,
શાદ કર દીલકો મેરે જલ્દ વો અબ અબકામ કહીં.—ટેક૦

(જમીનમેંસે પરી નમુદ હોતી હુએ.)

(સારેગમ પમગરે.)

પરી.—અબ તું હો ખુશી દીલસે,
ગમી જાકે ખુશી પયદા હોતી કહી માનસહી.—અબતુ હો૦
ઉમીદ બર આવે,
ફાનુસ તોરે હાથ આવે, શાહી લાવે.—અબતુ હો૦

(ગયેબ હો જાતી હુએ.)

(અંખીઆ બાગ રહીએ.)

અબનેઝાર.—ચેત જા જલદીવે—સીપાઇ મોરારે૦
અરલાક આવે ગાફીલે, સબ શાહાવોસે વારીવે,
ચમકેગી શાહી મોરાવે.—સીપાઇ મોરારે.

(ગગરાત હોતા હુએ ઔર અબરમેંસે શાહે જીન અરલાક દાખીલ હોતા હુએ.)

અબનેઝાર—

(આપને પીસુકા નવરંગ બાગ, ચલી મયે દેખનકું.)
આયે શાહે જીન પ્યારે અરલાક, આગે તોરે નીવગા ગરકા;
અરજ કરતા હમે ચેરા તોરા, દેખન ઉનકે જોહરકો,
જાદે અગર તું દીયા જાદુકા, સુખ મતલબ મીલે મુઝતરકો.

(જીલુ.)

મોકો મીલે સબ જગકી ન્યામત, મોકો મીલે સબ ન્યામત,
મોકો મીલે સબ ન્યામત હસમત, કામ બને ઓ રાહત,
કામ બને ઓ રાહત, મુજકો જોર હરે હો કુદરત,
લેગ હાથ બાત મારે—દીજે જાદુકા દેગા મેરી,
ગર હો નઝર તેરી.—આજે શાહે૦

(રાજા હુ મયે ફોમકા છંદર મેરા નામ.)

અરલાક.—રાજા હું મયે જીનોકા હમે અરલાક મેરા નામ,
તેરે એક દીપકકે ખાતેર છોડા અપેરા આરામ.
જીસ દીપકકા હે તું હમે તું સુનલે ઉસકા મુકામ,
ડરા તોલ પુર પરબતમે હમે જીસમે ઉસકા કામ.
લરકે કોઇ બેવારીસસે લીજીઓ એ તું કામ,
જાનીઓ ન હરગીજ ડરેમે, હોગા કામ તમામ.
દેતા હું છડી જાદુકી જીસે ગાર ખુલે બેશક,
દીગર એ લે અંગુઠી મુજસે જીસે મીલે દીપક.
(છડી ઔર અંગુઠી દેકે અરલાક ગેબ હોતા હમે.)

(ચીઝતી મેરી.)

અબનેઝાર.—જીસતી તેરી, દીન દુનીમે, નાહી સનદ તેરી,
બે કલ હુવા નાદાન.—ટેક૦

ઘભરા ના તું અએ યાર, વરન ખાવે માર,
ફીસકા આધાર, રખતા તુ જોરી.—બેકલ૦
દુસરા કોઇ ચાલાક, ધુંડુગા અએ નાપાક,
કછુ ન રખે દાત, કરે મદદ મોરી.—બેકલ.

(જાતે હુએ.)

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

રાસ્તા.

(અલાદીન લડકોંકે સાથ ખેલતા હુએ ઇતનેમે ઇસકી માદર દાખીલ હોતી હુએ, સબ ભાગ જાતે હુએ, અલાદીન ઘભરાકે ખડા રહતા હુએ.)

પદ.

(વાહવા સાહેબજી.)

માદર.—(અલાદીનકો.)—સુરત એ તેરી એ ગુણી કયા માની,
ભરીથી દુખમે સુનલે એ ગ્યાની.
ઓ ઉજડ નાદાન ખેલે હએ તું દીન રએન,
ફીસ બાપ ધનપે મસ્તી હએ એ ઘરમે નહી સુખ ચએન;
અલાદીન છોરદે નાદાની.—ભરીથી દુખમે૦
અલાદીન.—ઓ મોરી પ્યારી માતા બાતમે મત કર લડાઇ,
સારે ખોટાહી સુનતે હએ સો હોગી મેરી હસાઇ;
હએ તનકો કસરતકી ગુણી.—ભરીથી દુખમે૦
માદર.—અએ બેટા તેરા પીતા મરા આલમ હએ એહી,
હસી ખુશીસે રખતી મયે તું જકો જો હોતા તેરા ચચા,
ફીરા હયે સુખપર જલ પાણી.—ભરીથી દુખમે૦

(પીછેસે અબનેઝાર આકે સબ સુન લેતા હુવે.)

અલાદીન.—અમ્મે મા મમ્મેને ચચાકો દેખા નહી હરગજ,
જીતા હમ્મે યા મર ગયા મ્મે કહે દેતો હો ચયેન,
માદર.—હમ્મે હમપર પ્રીતી ખીપત હમ્મે બરી.—ભરીથી દુખમેં૦
(જાદુ આજાની, અજબ ફુકદારા રે.)
અબનેઝાર.—(કસરાકકો.) સુન કસરાક, મીલા ગુણી પ્યારારે.
લડકા હમ્મે મ્મે તેજ મ્મૌર ઉજડ,
ઇસ્સે બનેગા કાંમ સારારે.—સુન કસરાક૦
(વોહી રાહ.)
માદર.—ચલ જહટ બેગીસે, અપને ઘર જામ્મેરે,
સુનરે અલાદીન મુસતફા પ્યારેકા,
સબ જગ ઢુંડા મેરેકો કાંહાં પામ્મેરે.—ચલ જહટ બેગીસે૦
(જલવા જો તુમને દેખાયા.)
અબનેઝાર.—મુસતફા ભાઇ દીલઆરાં મેરા જી જાનતા હમ્મે,
મેરી મા જાયાથા પ્યારા મેરાજી જાનતા હમ્મે.—ટેક.
અમ્મે ભતીજે મેરે કે ખુશ હુવા દેખેસે તેરે,
તું હમ્મે ઇન આંખોકા તારા, મેરા જી જાનતા હમ્મે-ટેક૦
અમ્મે મેરે પ્યારે તું મેરે ભાઇકા હમ્મે ચશમે ચેરાગ,
હો બગલગીર હમારા, મેરા જી જાનતા હમ્મે.—ટેક૦
(રામા મોરીરે ઘાઘરીઆં ફાડીરે.)
અલાદીન.—રામા પરે રખ કરવા તોરારે,
કાલે કાલે હાત મોકો ના છીમ્મોરે.—ટેક૦
ચલ ચલ ઠગવા કીસ દીનકા હયે તું,
કાકા બન મોરા મીલ ગયા,
આજ પાંણી પીતાકે દેખું મોહ ન દેખું તેરા,
મંગલ મુરતી મ્મે કાંહાં આઇરે.—રાંમા૦

(મોરે સૈયાં કરે ચતુરાઇરે.)

માદર.—તોરે ખીના અએ પીયા આફત આઇરે,
આફત આઇ, ગમ આઇ, તોરે ધીઆન લગાઇ.—તોરે ખીના.
સીતે સીતે તેરી ઉમર કટી જાની,
તુને જેહમત દુનીયામે કયા કયા ઉઠાઇ.—તોરે ખીના૦

(ઓ મએ વારી, દ્રાગ લોચન મધમાતીઆ.)

અબનેઝાર.—ઓ મએ વારી, કયુંરી બહેના ઘભરાતીઆં,
નીલી પીલી નએન મતકર દુસપર.—ઓ મએવારી૦
અગાના મએ યા ખીગાના મએ,
ગજબ કરના મોરી ભાભીજાન,
મુસતફા દરજી મોરા જો ભાઇ,
તોરા ધનીયાં નહીં કર બતીયાં—ઓ મએવારી૦

(આજ કાંનાં મોએ લીએ બાંસરી બજાઇ રે)

માદર.—આપકુ તો અએ મીઆં, મએ જાનતી નહી જરા,
જાનતી નહી જરા, એ કાંહાસે આઇ હએ બલા—આપકુ તો૦
સોહોરકા ભાઇ હયાં, એકીથા અએ સાહેબ,
વોહબી નહીં ખબર મુજે કે જીતા હએ યા મર ગયા—આંપકુ૦

(ધુનસે બજાએ બંસી.)

અબનેઝાર—ભાઇ, હમસે છુટા હયે ભાઇ,
આફત લગી જીઆ આવમ,
ચલત ચલત ભએ લગત દેખું સરહદ ચશમાન—ભાઇ૦
દેશ એશ તજકર ભાભી સુન આવત,
જેહેમત, કેહેના ઝુઠ માન નહી, સુધ આએ ભાઇ જાન.—ભાઇ૦

(ગર હમને દીલ સમનકુ દીઆ ફીર કીસીકુ કયા.)

અબનેઝાર—ખાલીક કીસીસે ભાઈ ન કીસકા જુદા કરે,
દુશમનકોભી નસીબ ન એ દીન ખુદા કરે.—ખાલિક૦
સબ માલો જર જો મેરા હએ વો ઇસ પીસરકા હએ,
ખાવે પીવે ખીલાએ ઔર અએશો મજા કરે —ખાલિક૦

(તું જ સુખ અતી સુખ દાય થયુજી)

અલાદીન.—રબ મતલબ ગર લાએ રખીઓજી,
મોહે કીના પુર જર મીલનેકા કયા રંજ.—રબ૦
મા સાહેબ એ સચ્ચા હએ મેરા મુહ હયે ઇશકા મેરે પેદરસા,
હું રાજી જીસમે તોરી મરજી.—રબ૦

(બારીસતરેકી સંક મયાને હતા એક એનસ્તી પુરવીન.)

માદર.-એ ખ્યાન છોડો અયે પ્યારે દીલસે સચ્ચા નહીં એ તુમારા જાન,
ખુદાઇ જાને—કે લે ના પુછ ઇસકા નામે નીશાન—ખુદાઇ૦

(વોહી રાહ.) (પએછાંન,

અબને૦—અએ ભાભી કહે અમે મુસતફા નામ મેરા તુંમ લઓ
કહા હું મએને—એનામ રખો તુંમ દીલમે થાંન-કહા૦

(કવન ગુનગારી દીલીરે.)

અબનેઝાર.—સુખન સુન પ્યારે મોરારે,
મયે કાએ તોહે સોચને.—સુખન સુન૦
મોરી સારી કમાઇ, તોએ દું જાદે ભાઇ,
દસ લે અસરફી તું શાહી કપરેકા.—સુખન સુન૦

(દુધ બેચન મયે ન જાવું દઇઆં)

અલાદીન.—અબ ગુલશન મયે પાઊરે મઇઆં,
અમન ચમનકી આઇ બાહાર,—અબ ગુલશન૦

ચમક ઝમકસે કપરેકી તૈયારી હોગી,
સબી અમું મીલા મોહે,
મોહેરે એ ભાઇઆને દીયા હવે સવાર.—અબ ગુલશન૦

(અલાદીન જાતા હુએ.)

(આજ મોરે આજ.)

અબનેઝાર.—બાત મોરી દેખોજી,
કયાહી શાદે પીશજાદે સોપ મોહે સુનલે બાતે.—બાત૦
થાંમકો પીછે લાઊં ફીર કોઇ ન ગમ ખીંચે,
દાહાશત ન રખો ભાભી સાતે.—બાત૦

(કયેસી હોરી એલાઇ.)

માદર.—તોરી મોસે હો કયા બરાઇ, રાહ મએ દેખુંગી ભાઇ.
રાહતો આરામ દેખી મએને તુજસે,
હો હરકો અયેસી સગાઇ,
લડકેકો જલદી પીછે લે આવો, અરજ—લાલા,
અરજ એહી હમે સુનાઇ.—તોરી૦

(માદર જાતી હુએ.)

(બહડકે પરીસે શકલ મેરે.)

અબનેઝાર.—એલા ફરેબ હમને બીઆં ખુબ રોજો, શબ,
મુશકીલ જો કામયા વોહ યાં આસાન હુવા હમે રબ—ટેક૦
ચાલાક ખુબ લડકા મીલા હયે અલાઓદીન,
અંજામ કામ ઇસ્સેહી હોવેગા શુક્ર રબ.—એલા૦

(અલાદીન દાખલ હોતા હુએ.)

(નજારા ભર મારારે.)

અલાદીન.—તુહીતો હમે ચચા મેરા, મએ હું દાસ તેહારારે,
બોલો તુંમ મુહસે ગુંગે હો બને કયા,
મએ નહી તોહે ભાયારે.—મએ દાસ૦

અબનેઝાર.— (વોહી રાહ.)

કહો ન અયેશા અએ મીઆં એ ભાઇ ન હએ તુમારારે,
એ ભાઇ ન હએ તુમારારે, એ નોકર હએ હમારારે.
ચલો મોરે પ્યારે ગુલશનમે જાવે,
ખુશ હો દીલ હમારારે.—ટેક.

(જાતે હએ.)

બાબ પેહેલા—પરદા તીસરા.

શાહેચીનકા મેહેલ.

(શાહચીનકી દુખતર બદરૂલબદરકા કૂરશ નજર આતા હએ.)

(છાંડ લંગરવા મુરખ મોરી બાંઇરે.)

શાહેલીઆં.—ગાઓ શાહેલીઆં શાહજાદી મોરી આઇરે,
કએસી ચમક ગોરે મુખડેપર પાઇરે.—ટેક.
રએ સલામત હક આલમમે, એહી દુવા હમ માગતે,
હરદંમ હરદંમ હરદંમરે, કુબુલ પેશ ઇસે એ દુવા આઇરે.—ટેક.

(તનન દીમ દીમ દારા દીર દીર દેરના.)

બદરૂલબદર.—હાએ મોરે સેયાં કાંહાં હોગા.—બદનસીબ,
રંજ પાઇ મોહકી આઇ ખુદા ખુદા.
દાસી દેખ મોહે તુરે.
સરર હાએ ભરે હુવે બાગા સુરરૂરી,
દેખ તુ ઇદર હાલ મેરા, હાલ મેરા; હાલ મેરા.—ટેક૦
બાપને કીની મંગની મોરી આફત પડી મોપે,
ગમને મારા હએ જાલીમ કરૂં ગીરીઆંઓ બકા.—ટેક.
બાબમ બોલા એક જઇફને શાદી તેરી જાંન,
હોગી બેશક અલાદીનસે રહે તું શાદ સદા.—ટેક૦

(કયું રે ખડા હીંદુસ્તાની.)

શાહેલી.—એ હમ્એ ગુમાં તું જો જાની,
નાહક હુઇ હમ્એ દીવાની.—ટેક૦
કાંહાંકા અલાદીન કાહાંકી એ બાત,
તેરા શૌહર હમ્એ લાઆની.—નાહક હુઇ હમ્એ દીવાની૦
વજીરકા લડકા હોગા તું દાનાં,
ઉશકી હોવેગી તું રાણી—નાહક હુઇ હમ્એ દીવાની૦

(બેત.)

વજીરજાદા.—(અંદરસે) મેરે મકાનમે જાતાહું મને તું કયું હુવા
સોહર હું શાહજાદીકા લડકા વજીરકા.
શાહાદી હમારી હેર ચુકી લેમ્એ ચારેસે હેરમે,
શૌહર મલે હો ગયા ઉસકો ચરચા દહેરમે,
અંગોઠી એ દેનોકો જાતા હું મમ્એ નીશાન,
તું રોકતા કયું મુજે અમ્એ બદજન વ બદગુનાન.

(બેત.)

નોકર.—(અંદરસે) સુનીમ્એ જનાબ હુકમ હમ્એ શાહાકા મુજે,
કે હરગીજ જાને દીજો ન મેહેલમે કીસે.

(કાહે રોસે બલમાં મોરા.)

બદરૂલબદર.—દેખ તું રે ચેરી જાકે, ડરપે કીયા તુફાન,
મુજસે કર તું આ બયાન.—ટેક૦
જલદી ખબર લા મોહે સુના આકે,
હમ્એ એ કૌન વાંહાં અમ્એસા બેગુમાંન—ટેક૦

(વાણી રાહ.)

અમરૂ શાહેલી.—સુનીમ્એ મોરી શાહેજાદી, આમ્એ હમ્એ મીઆં
વાહોતો મીલનેકો હયાં.—ટેક.

પીસરે દજીરકા હુકમ હોતો આવે,
એલી સુનાઇ મએને સારી બયાં.—ટેક.

(મરીયમ પ્યારી મોરી.)

બદરૂલબદર.—સુનલે ચેરી મોરી, બુરકા હમારા હોડલે તુંરી,
વજીરજાદા આવે જબ ન કરીઓ મુહસે બાત;
ઉસકો ઉડાવે હયાં મસખરી કે સાથ.—ટેક.

[શાહુલીકો બુરકા હોદાકે ઉસ ફરશપે બીઠાતાં હુએ બદરૂલબદર ઓર શાહેલીઓમાં સબ છુપ જાતે હુએ ઇતનેમે વજીરજાદા વોહ શાહેલીકો અપના માશુક સમજકર મોહાબત કરને જાતા ઇતનેમેં સબ ઉસકે બાહાર નીકલ આતે હુએ, વજીરજાદા નેહાયત ગુસામંદ હોકે જાતા હુએ.]

બાબ દુસરા—પરદા પેહેલા.

એક વીરાના જંગલ.

[એક શીહાગાર નજર આતા હુએ અબનેઝાર, અલાદીન ઓર કસરાક દાખીલ હોતે હુએ, અબનેઝાર જાદુઇ કલામ પડતા હુએ—ઇતનેમે એક સજર ફટતા હુએ. જીસે અલાદીન ચોંકતા હુએ.]

(કયા કહે હાલત હમારી એહતો અબતર હો ગઇ.)

અલાદીન.—એ ચચાતો નહીં હએ, હએ લારેબ જાદુગર કોઇ,
મેરી માંકે પાસ પહોંચા ઓ પુદાઆ કર કોઇ.
હાલ મેરા મેરી અંમાસે સુંનાને કે લીએ,
જાને બાબી નહી મીલતા હએ સુએ ઘર કોઇ;
અબતો તોરાહી અલાદીનકો આસરા,
તુંજ સોવા મુશકીલ કુશા નહીં પાસકે અકુબર કોઇ.

(તેરા યાર સુખેદાર તુંજે કાયકી કમી.)

અબનેઝાર.—બેટા ઓફ ના ખા તુંજે કયા હય્મે ડર,
તોરે લીય્મે હય્મે ય્મે ગંજ, જાવેગે સબ રંજ,
પથર ઉઠાતો અભી ભુલેગા શસપંજ.—બેટા.

(હાય્મે પથરદીગાર.)

અલાદીન.—હાય્મે ય્મે અંધેરી ગાર.
ધડક ધડક મારે દીલમે આય્મે, હુંગા મય્મે ફીનનાર.—ટેક.
જાણે ન અયેસી જાંહંનમમે મય્મે આફતકી હય્મે જાલા,
બાહેરે ખુદા મુજે છોડો અમ્મુ તુમહો બંદેનવાજ.—ટેક.

(આજ રહુંગી રાત.)

અબનેઝાર—છોડ દે ડરકી બાત મીય્માં, મારે છોડ દે ડરકી બાત
ઓફો ખતર સુખ જાવેંગે, તું તો રખ ય્મેહ છલ્લા હાથ.
(અંગોસ્તરી દેતા હુય્મે.)
દો રસ્તે હય્મે સીધી રાહાસે. ચેરાગ નજર ય્મેક આંય્મે.
ઉસકો પુજા કરકે લા તુ બેટા, તાકે જીય્મા સુખ પાય્મે,
(અલાદીન જાનેકો ડરતા હુય્મે જીસકો અબનેઝાર
જઓરો ગુસમસે ગારમે ફેંક દેતા હુય્મે.)

બાબ દુસરા–પરદા દુસરા.

(ગુલીસ્તાં નજર આતા હય્મે.)

અલાદીન— (પસે મરગ મેરી મજારપર.)
હમ ઓફ નાહક થા મીય્માં ય્મેહ તો ગુલીસ્તાંપર બાહાર હય્મે,
ય્મેતો ગુલીસ્તાંપર બાહાર હય્મે, ય્મેતો ગુલીસ્તાંપર બાહાર હય્મે.
આવે ડમડીમે અયેસા ય્મેક ફુલ, ઉસકે વાસ્તે બેચે કીતને રંજ,
ત્રાંદાં હય્મે વો મેરા ચચા, બજા જો અયેસે બરપર નીશાર હય્મે.

કાહાં હએ અજીબ ચેરાગ વોહ, કે જીસકે લીએ મએ આયા યાંહાં,
શાએદ આતા હએ જો નજર વોહી ઉસકે દીલકા ખબરો કરાર હએ.
એહ ચેરાગ દઓ તો કયા ભલા, મુજપર કએસી કએસી ગીરી બલા,
હએ વોહ યારો બરમલા, નહી અકલકા અબ સુમાર હએ.

[અલાદીન ફાનુસ ઓર ગાડૅસે જવાહીર લેતા હુઆ છતનેમે
અબનેઝારકા આવાજ આતા હુએ.]

(નકર દેર અયે દેવ બહેરે ખુદા.)

અબનેઝાર.—(ઉપરસે).—કહા હએ અલાદીન દેતું જવાબ,
ચેરાગ આયા લેકે તો દદ શીતાબ.

અલાદીન.—ચચા મુજકો બાહેર નીકાલો શીતાબ,
ચેરાગ લેકે આયા હું અએ જનાબ.

અબનેઝાર.—(ઉપરસે.)—મુંજે પેશતર દેવેગા તું દીઆ,
તો બાહેર નીકાલું તુંજે બરમલા.

અલાદીન.—બંધા હએ કમરમે ચેરાગ એ હુજુર,
જો નીકલું મએ બાહેર તો દે દું જરૂર.

અબનેઝાર.— (ખુંદાવંદે દો આલમરા.)
(ઉપરસે.)—અરે ઓ બેહયા તકરાર, તું મુજસેભી કરતા હએ.
મુંજે દીઆ ઓ દે બદકાર, વગર ન તેરે હકમે ગાર,
હો મીસલે કબ્ર વીરોતાર, ન નીકલેગા કભી જીનહાર.

[અબનેઝારકા કસરાકકો ગારમે ફેક દેનાં કસરાક ઓર
અલાદીન ગારમે મીલના ઓર કસરકકા અલા-
દીનકો ઇશારેસે કેહુના કે અબનેઝાર અલ ગયા.]

(જરા નએનોસે નએન મીલા.)

અલાદીન.—હમપે કયસી હુઇ જોરો જફા,
જફારે કર વોહ ગયા હએ જાલીમ દુનીઆમે કયસેકે જાઊં.
મઓંત આઇ મેરી કયા મએ કરૂં અબ,

રબ મૈયાં કયસેકે પાઊં.—પાંઉરે.
અબ હો પરી હએ આફત—દુનીઆંમે.

[અલાદીન ગમગીન હોતા હુએ ઇતનેમે કસરાક અંગોસ્તરી ઘીસનેકા ઇસારા કરતા અલાદીન તોહ અંગોસ્તરી ઘીસતા હુએ, એક જીન હાજીર હોતા હુએ.]

(બેત.)

અંગોસ્તરીકા જીન.—કહો અએ મીઆં ક્યું કીએ હમકો યાદ.
આભી લાઊં બર જો કુચ્છ હોવે મુરાદ.
કરૂં જુદ જો કુચ્છ ફરમાવો કાંમ,
હું મએ ઉસ અંગોસ્તરીકે ગુલામ.
(અરે લાલદેવ ઇસ તરફ જલદ આ.)

અલાદીન.—અએ જીન મુજકો પરા હએ એ કાંમ,
વલે હયાંસે બાહેર નીકાળ બસ સલાંમ.
મએ માંનુંગા અયેસાન તેરા દીન વ રાત,
જો તું ઇસ અંધેરેસે દેવ ન જાત.

[દેવ કસરાક ઓર અલાદીનકો લે જાતા હુએ.] *

બાબ દુસરા—પરદા તીસરા.

અલાદીનકી માદરકા મકાન.

[અલાદીનકો માદર બેઠો હુઇ નજર આતો હુએ.]

(ગએરત ન આઇ તુજકો કુચ્છ અએ યાર બેશરમ.)

માદર.—સદ હયેફ ક્યા સીતમ હએ ક્યા જુલુમ હએ અલમ,
ગુમ નુર ચશમ મેરા હુવા સદ હજાર ગમ.
ફીરાનકો લે ગયાથા ચચા ઉસકો શેહેરમે,
આયા ન અબ તલક એલાહી એહ ક્યા સીતમ.

(અલાદીન ઓર કસરાક થકે હુને આતે હુએ.)

(શામા મોરી ઘાઘરીઆં તોડીરે)

અલાદીન.—અએ માં મોહેર હુઆ વાહાં તોગીરે.
કએસી કએસી ઉને મોપે કીની બલજોરીરે.—માં મોહે૦
મોહે ચચાને કએદમે દાલે, પીછે કહુંગા મએ સારા બયાન,
ચલ દે રોટી છુજે ભુક લગી હએ ભારી,
ભુકકે માત મોહે કલ આઇરે.—માં મોહે૦

(હમાંરી મંદરીઆં કએસે સુની.)

માદર.—બેટા સુનીઓ કએસા કરના હાલ હોવે અબ કએસા,
પએસા કવરી કુચ્છભી નાહી.—બેટા૦
સુત રખી હું કાંટકે, જા બ્હે બાજારમે,
ચલે કુચ્છ વોહ કારમે જાતી હું મએ લાને.—બેટા૦

(નેયનન કજરા દારો રેમાં.)

અલાદીન.—બેચન સુત ન જાવો મઇયાં, બેચન સુત ન જાવો,
પહેલે દીઆ એ બેચકે લાવો.—બેચન૦
કુત તબ હોવે દો તીન દીનકા,
દેખા જીસે બજાર,
તાકે ખુશી અબ આવે હમકો.
અમાજી કરો એ કાર.—બેચન૦

(વોહી કાહ.)

માદર.—હએ પુરાતા એતો દીઆ, ઉસકો લું ઉજાલ,
તાકે ઉસકી કીંમત આવે, હોગા બેહતર માલ.—હએ૦

(અલાદીનકી માદર ફાંનુસ સાફ કરને જાતી હએ ઇતનેમે જીન
નમુંદ હોતા હએ, ઉસકો દેખકે ઓ બેહોશ હોતી હએ.)

(ખુદા રાજાજીકો રખે શાદ.)

ફાંનુસકા જીન.—ફીએ યાદ કયું મુજકો ફરમાઓ જુદ.
હએ કયા કાંમ મુંજશે બતલાવો જુદ.
મએ હાસ દીએકે તાબે ફરમાંન હું,
ગુલામ મએ તેરા દીલસે હરઆંન હું,

અલાદીન.—અએ જીન તું લા ખાંના જાકર શીતાબ,
હએ ભુકસે બાહોત દીલ મજતેરાબ.
તરાહ તરાહકે ખાને લા જલદી યાર,
મીઠાઈ મુતનજન ખીલા નેકકાર.

(એક ખાનેકી મેજ જમીનમેંસે નમુંદ હોતી હએ. અલાદીન અપની માદરકો હોશમંદ કરતા હુએ, ઓર જીન ગયબ હોતા હએ.)

(પા લાગુ કર જોરી.)

અલાદીન.—શુક્ર હએ તેરા યા રબ,
દી તુંને એ ન્યામત સબ.
ગદાઇસે મુજે શાહી મીલી હએ,
એકબાલ જાગે મોત અબ.
ખુદાયા મેરી શરમ રખીયો તુ હરદમ,
મુશકીલ પડે મુજપે આ જબ.

બેત.

માદર.—ઇલાહી મએ સોઇ યા બેદાર હું,
એ હએરતમે કએસી ગીરફતાર હું.
એ ખાંને મજેહદાર હએ કાંહાંસે આએ,
અએ બેટા કહો હાલ કાહાંસે લાએ.

(અરી જોગન હો દરદકી મુબતીલા.)

અલાદીન.—અએ માદર ન કીજીએ અબ ફીક્રો ગમ,
નસીબ મોરા ચંમકા ખુદાકી કસમ.

જો ચાહું મંગાવું હય્યે તાકત મુજે,
બરાબર હય્યે કાફકે કવત મુંજે.
(સબ ખાતે હુએં, ઇતનેમે અ દરસે બાજેકી આવાઝ આતી હુએ.)
(એતો મજનુંકી આઇ આવાજ.)

અલાદીન.—અયે મા બાજેકી કયસી આવાજ,
જલદી આ તું દેખ જાકે;
ગુલ હય્યે કયસા શેહેરમે હરમીમત,
મોહે ફાશ કરો કોઇ રાજે.

માદર.—બેટા હાલ સુનો યે આએ, શાહજાદી આજ શહરમેસે.—બેટા.
નાહનેકો જાતી હય્યે સુએ દર્યાઆ, કોઇ આંખ ન ઉસ્સે લગાએ-શા.
(ગયરત ન આઇ તુંજકો કુછ અયે યાર બેશરમ.)

અલાદીન.—સદ શુકર હુવે તાલએ બેદાર હમારે,
વોહ મુસત્તરીસે લાખ ખરીદદાર હમાત.—સદ સુકર૦
તદબીર કોઇ નીકાલો તુમ હુનરસે,
તા વોહ માહ નજર પડે એકબાલ હમારે.—સદ સુકર૦
જો હોસો હો જાએં ઉસ દેખનેકો હમ,
દીલકો નહીં હય્યે સબર અબ જીનહાર હમારે.—શદ સુકર૦
(અલાદીન જાતા હુએ.)

બાબ દુસરા—પરદા ચોથા.

(હુમાંમખાંના નજર આતા હુએ ઔર દરવાજોંકે પાંસ સાહુલી ચોકી કરતી હુએ)
(ગયરત ન આઇ તુંજકો કુછ અયે યાર બેશરમ.)

વઝીરજાદા.—શરમીંદા કીઆ હય્યે મુજકો જો વોહ નાબકારને આજ,
બેઇજ્જત ઉસકોભી કરૂંગા મએ બેસુમાર આજ.
કસમ હય્યે ખુદાકી મએ છોરૂંગા ઉસે નહીં,
ઉસકી મદદકો હોવેગી ગર એક હજાર આજ.

અમરૂ.—હરગેજ મકાંનમે નતું અબ જાને પાએગા,
જબ તગકે શાહજાદીસે ન હુકમ આએગા.
વજીરજાદા.—તું મુજકોભી જાનેદે તેરા પહસાંન હોવેગા,
મુજસેભી ફાયેદા તુંજસે હરઆંન હોવેગા.
(વજીરજાદા શાહેલીકે અંગોશતરી દેને જાતા હુએ.)
અમરૂ.—એો બેહયા તું દેતા હએ રીશવત કીસે યાંહા,
ચલ દુર હો ન દેખને પાવેગા તુ મકાં.
(આપસમે ટંટા હોતા હુએ સાહુજાદી બેહોશ હો જાતી હુએ.)
અલાદીન.—કએસા પરાએ મકાનમે તું એોતા હએ નાબકાર.
તુંજસા ન બેહયા હોવેગા કોઇ જીનહાર.
અએ જાં ખુદાકે વાસ્તે હુશીઆર જુદ હો,
સુએ અલાદીન જરા ચશમ વા કરો.
બદરૂલબદર.—હા કોનસા અલાદીન આયા કોન જુદતર,
વોહતો નહીં જો મુજકો નુંજુમી દીયા ખબર.
(દોરસે અલાદીન ઔર વજીરજાદેકે બીચ એક બસ ઝગડા હોતા હુએ.)

બાબ તીસરા—પરદા પહેલા.

અલાદીનકા ઘર.

(દુરસે આએથે ઝાકી સુનકે મપેખાનેકો હમ.)

અલાદીન.—વસફ મુજસે શાહજાદીકા બયાં ક્યા હોવેગા,
એક નજર જો ઉસકો દેખે હોશ અપને ખોવેગા—વસફ૦
જુલ્ફ સુંબુલ આંખ નરગીશ. રૂખ હએ ગુલ ઉસ માંહકા,
એઅશી માંશુક કોઇ આલમમે ઇલાહી હોવેગા.—વસફ૦
મેરી લે પેગાંમ જાએો બાદશાહકે પાસ તુંમ,
ઉસ્સે શાદી હોંગીતો આરામ મુજકો હોવેગા.—વસફ૦

(બદલ ગયે નયના રે.)

માદર.—હમારા સુંન વાહમી ન હો હોશકો અપને સંભાલ,
કલાંમ અએસા કરીઓ તુંરે જો હરએકકો બાએ.—હમારા૦
કાંહાં હમે શાહ ઓર કાંહાં હમે તુરે નીસબત એસી આએ,
આદમી જો શાહકે કામીલ હોવે ક્યાહી ગજબ હો જાએ.—હમારા૦

અલાદીન.— (ઉજીઆલી બહરી રાન.)

અમાજી સુનો એ બાત, લે જાવો જવાહીર સાથ—અમા૦
લાવાથા મએ માજી ગારગેસે જો.—લે જાવો૦—અમા૦

(જાતે હએ.)

બાબ તીસરા–પરદા દુસરા.

ચીનકે શાહકી દરબાર.

(ક્યા કમાન અબરૂને એક તીરે નેજારા મારા,)

શાહ.—આજ જીસે તેરે બચતા હએ તેરા પીસર.
વરન ઉસકી ખતા હોતી ન માફ તા હશર.
અબતો શાહજાદી ઉસે દેઉંગા ન હરગીજ વજીર.
જુલ્ફોંમે ઉસકે અબ તેરા બેટા રહે અસીર.

(નથનીદારે મોતી.)

ચોપદાર.—સુનીએ હમારી અરજ અએ સુલતાન,
એક જઇફા અવન માગે અગર કહો તા આવે યાંહાં.—સુ૦

(મોરી અંખીઆ ફરકન લાગી.)

શાહ.—મોરી ઓદી સમજીઆરે અયસે ઉમદા લાલ દીપે.—મોરી૦
મતલબ તેરા હએ ક્યારી મુજસે તુ બયાં કર,
ઉઠ જલદી યાંહા કહે દે સબ બયારે.—મોરી૦

બેત.

માદર.—મયે અરજ કરતી હું અય્યે આલી જનાબ,
કરો જાન બકશી તો બોલું શીતાબ.
અલાદીન નામ હય્યે એક મેરા પીસર,
ઉસે દીજો તુમે લડકી નામવર.
(મયે તો અંબગીઆંસે મારૂં કતારીઆંરે.)

શાહ.—તોરે બેટેકો જા જા બુલા લારી.—તોરે૦
હય્યે કોન હાજીર મેહેલમે જાકર.
યાહાં શાહજાદીકો લે આરી.—તોરે૦

(નોકર જાતા હુએ શાહજાદીકો બોલા કે આતા હુએ.
બાદ ઉસકે અલાદીનભી આતા હુએ.)

(બદલ ગયે નયેનારે.)

અલાદીન.—સંવર ગયો ચેરારે—અય્યે મારે શાહા,—સંવર.
બેતા નહીં હું શાહકા મય્યે બાત કહત હું સુનાય્યે,
ચેરે મુજસે લાખન તોરી ચાકરીકો ઘાં આય્યે.

(વોહી રાહ.)

શાહ.—એ ચલ ગયો કહેનારે મુબારક હોવે,—એ ચલ૦
કપુત જાતકો પુત હોાય હસબ નસબ વોહ સુનાય્યે,
કબુલ હય્યે મોહે બેતી મોરી પસંદ કર આય્યે.

બદરૂલબદર.—પીદર એ જો મદરવા હય્યે હય્યે અલાદીન વાર,
મોરા બારા મોરા સાજન મોરે ગલેકા હાર.—એ ચલ૦

શાહ.—ખુબ કીઆ એ બેતી મોરી મનમેથી એહી બાત,
નામ ખુદા લો મુબારક હોવે હાથસે મીલાવો હાથ.

(શાહ દોનોકી શાદી કર દેતા હુએ.)

બાબ ચોથા—પરદા પેહેલા.

અલાદીન કા મેહેલ,

(અલાદીન ઔર બદરૂલબદર દાખીલ હોતે હુએ, કસરાક શોતા હુવા નજર આતા હુએ.)

(કલસે તું એકલ હો.)

અલાદીન.—તેરી ફુરકત એક પલ મુજકો નહીં કરાર હએ,
એક સાઆત જુન તેરે જીના મુજે દુશવાર હએ.
હએ અલાદીન એહ તન ઇસપે જાતું બદરૂલબદર,
જાન હો ન ગર બસરમે તનતો ફેર બેકાર હએ.
ગર ઇજાજત હો જાઉં મએ શીકારકો જાને જાં,
હું રજા જો મએ તેરા ઔર તું મેરી મુખાતર હએ.

(વોહી રાહ.)

બદરૂલબદર.—તુંજપર બદરૂલબદર અએ પ્યારે સદા બલહાર હએ,
હું રૈયત મએ તેરી ઔર તું મેરાં સરકાર હએ.
તુમ ગયેતો જાનેજાં ગોયાકે જાંકી જાં ગઇ,
જાંનમે ન જાંન હોતાતો જાંન ફેર બેકાર હએ.
જાઇએ શોંખ ખુદાકો પર લેકીન જલ્દ આઇએ,
રાહા તકતી મએ રહુંગી બસ એહી તકરાર હએ.
(અલાદીન જાતા હએ અંદરસે આવાજ આતી હએ.)

બેત.

અબનેઝાર.—(અંદરસે) નયા ચાહીએ જીસકો લેના ચેરાગ અબ.
મગર જુના બદલેમે દેના ચેરાગ અબ.
નીકાલા હએ હમને ઇનદીનો એ બએપાર,
કે દાસો હજારોમેં રહે ફકત બાર.
કહો બયપાર કીસને અએસા કીઆ હએ,
એહ તાકત તો ખાલીકને હમકો દીઆ હએ.

સમજતે હૈં લેગોં દીવાના મુજકો,
મગર ખુબ જાનીએ દાનાં મુજકો.
(અદરશો પોકાર હોતા હૈ.)

(દીર દીર તુનમ તનન તનનન દેરેના.)

બદરૂલબદર.—જા જા હુજુમ હુવન સુન ક્યા બહેના,
ક્યા બહેના ક્યા બહેના.
ખરી ખલકત ક્યું હૈં સારી, સરપે ઉસકે જાકે વારી;
જારી દેખ આરી, ખબર, ખબર.—જાજા૦
કએસે ગુણી શએ બેચને આએ હવસ હુવી હૈ, ખુલા કવન
વાહારે તીફલાન કરના શરતર સંગ. દાવાના દીવાના.-જા જા૦

(દેખો દેખો મેહેરબા દેખલો.)

અમરૂ.—સુનો સુનો જનાબ સુન લો,
વોહ દીવાના જાની દીપક દેવે નયા માલ લેવે જુની-ટેક૦
અબજો મરજી હોવે પ્યારી વોહ હમકો કહીએ કહીએ,
જો કે તેરા હુકમ હોગા વઇસાહી કરીએ કરીએ.-વોહ૦

બદરૂલબદર.—સુન સહેલી ઉસે લે આરી દીલ રંજ હે સારી.
મન મોહે હયા જારી જાન બેહેલેગી હમારી-ટેક૦
દીયક છુપા લેવે કસરાક પાસ હોવે હોવત અસલ ઓર ઉસે દે પ્યારી.
(અબનેઝાર બહોતસા નયા ફાનુસ લેકે આતા હૈ.)

(પીઆરા માસે બોલો ક્યું ન)

બદરૂલબદર.—મોરા લો એ દીયા જુના નયા દો ખુબ.—ટેક૦
બયેપાર તુમ ખુબ કરતે હો વાહ કાહ.
છેલ છબીલે હો તુમ ખુબ.—મોરા૦
(શાહાજાદી જુના ફાનુસ દેકે નયા લે જાતી હૈ.)

(અગર આં તુરકે શીરાજી.)

અબનેઝાર.—મદદ ઇસમાલ જોગીકી, હુઇ હૈ ઇનદીનો હમપર,
ફલકપર બજાકા મેરે ઝમકનેકો લગા અખતર
(ફાનુસ દીકતા હૈ એક જીન દાખલ હોતા હૈ.)

ઉડા ઇસ મેહેલકો તું આફ્રીકાકે સીમ્ત અએ જીન અબ,
મેરા દુશમન હુવા મકહુર ખુશી બરસી રહે અબ મુજપર.

(મેહેલ ઉડ જાતા હુએ.)

(શાહ ઓર વઝીરજાદા દાખીલ હોતે હુએ.)

(અરી હો મારી પીઆરી નનદીઆંરે.)

શાહ —અરી હો મોરી પ્યારી દીલાજાંરે,
તોરે સોહરને મુજપર ડારી બલાઇ આરે.
જારે વાંહાં જા વોહ ભાગા હોગા,
પાસ ઉસે યાહાં પકડ કર લારે જવાંઇઆંરે.

(જાતે હુએ.)

બાબ ચોથા-પરદા દુસરા.

જંગલ.

(ભલોરે પેચ મોપે ડારોરે રસીકો.)

અલાદીન.—ચાલોરે ખુબ એલ શીકાર ઘરકો,
હીંમત નીહાયત આવે હમકો—ચલોરે૰
જાવો યાહાંસે તુમ સબ શેહેરમે,
આવુંગા મએ ફૂર ઘરકો.-હીંમત૰

(આદમી લોગ જાતે હુએ કે ઇતનેમે કસરાક આકે ઇસારેસે કહેતા હુએ વોહ મેહેલ ઉડા લે ગયા.)

(ગંમસે મેરે બદનસે દંમ.)

અલાદીન.—ક્યું કર સહું એ રંજો ગમ, દીપક ગવાએ બયેઠા હું,
મએ અએસે જીનેસે ખુદા; હાથ ઉઠાએ બયે ડાહુ.
દીએકા કુછબી ગમ નહીં, વોહ અબ ચાહતે હમ નહીં.
દોલતકી સબ તરાંહસે મએ, અરમાંન લાએ બયેઠા હું.

મઆશુક મેરી બદરૂલબદર, ઉસીકી હએ મુજકો ફીકર,
દાગ હએ સીનેપે મેરે, હએ મએ આએ બએઠા હું.
(અગોસદરી ઘોસતા હુએ ઇનનેમે દેવ દાખોલ હોતા હુએ.)
અએ જીન મુજકો લેકે ચલ, જીસ જા ગયા મેરા મેહેલ,
અબ દીલસે અપને મએ એહી, અરમાન લાએ બયેથા હું.
(કોનોકુ ઉડા લે જાતા હુએ.)

બાબ ચોથા–પરદા તીસરા.

અબનેઝારકા મેહેલ.

(દરવાજેમે ટઠીઆં લાગ રહી.)

બદરૂલબદર.—અગનીઆં એ જીઆમે ફુંક રહી,
સખીઆં હમારા મેહેલ કાહાં હએરે-અગનીઆં૦
અએ ખુદાયા તુ કોઇ લા વાલી,
દીપક દેના બલાએ હુઇ.—સખીયાં૦
(અબનેઝાર દાખોલ હોતા હુએ.)

(અબ તોરી બાકીં ચીત મન બસ ગઇ.)

અબનેઝાર.—અબ મોરી પ્યારી સબર કર,
તન મન લે લીજે વારી પ્યારી બતીઆં કરકે—અબ૦
નીપત રહે તોરા જીઆ દુઃખ માને,
શાદ રહો યાંહાપર જાની આજા બરમે.—અબ૦
(કરવતીઆં લેને દે.)

બદરૂલબદર.—હટહટ યાંહાંસે જનેદે, ઓરે મુજી,
બગલ દગલ તોરી નાર બાહા.—હટ હટ૦
કાલા મુખડા પીલાઉસી અંખીઆં.
સંગ રાઓ આકી છતાઅનપે.—હટ હટ૦
(અબનેઝાર ગુસેમે અલ જાતા હુએ.)

(અરસે યાંહાં કૌન નીદાકે લીએ લાયા મુજકો.)

બદરૂલબદર.—કયા ગીરફતારે બલા તુને બનાયા મુજકો,
કર રેવા જેહ યાહાસે અએ ખુદાયા મુજકો,
કબ તલક રંજો મુશીબત એ સહું સદ અફસોસ,
અબતો જામ દેનેકે જુજ હીલા ન પાયા મુજકો.
વસ્લકા કહેતા હએ હબશી વોહ મુજે આકર અબ,
આહ કયા એેસવા યાંહાં લાકે બનાયા મુજકો.
આવેગા મૌતકા પયગામ લેવા મુજી સામાં,
જાન દે દુગી જરા ભરજો સતાયા મુજકુ.

(અલાદીન ઓર કસરાક આકે બોલતે હએ.)

(વોહી રાહ.)

અલાદીન—હો ન મજબુરદીલ હએ ગુલશને ખુબી તું જરા,
હએ અબ ગુલગુલકી રવેશ પોંહચા મદદકો તેરે આ.
રાત દીન જુલ્ફો રૂખકા તેરે રહેતાથા ખ્યાલ,
ગમમે દીન કટતાથા ઓર રાતકો આતીથી બલા.
અબ વોહ મુજીકે લીએ ખુબ હએ તદબીર અએજાં,
મારના ઉસકો કીસો હીલસે તું જેરર પીલાં.

(અબનેઝાર દાખીલ હોતા હએ અલાદીન છુપ જાતા હએ.)

(સુધ લાગ રહી તોરી આઠ પહેર.)

અબનેઝાર—તોહે ડર આજબમે, અએ શામો સહેર,
નાહીં માહે કબુલત જાની અસર.
મર ગયા તેરા અલાદીન જાન,
તોહે આજી સુનાબત હું અએ ખબર.—તોહે૦

(ખંજર મારનેકો જાતા હએ.)

(અજી મોહે બારે આયે સૈયાં.)

અદરૂલબદર.—હેજી ગે કે તંમને લાયે સૈયાં,
મયેં ડાર મગરેકા હુઇ બેચખીયાં,
મોરા પીતમકો હમ્મે યાહાં સૈયાં—હેજી૦
અબતો યાર સુન મોરી તું લગતીયાં,
મયે પીલો યોરી જામ,
ખુશી કરેંગે તુમ હમ મીલકે, એ હમ્મે રસમે થઇયાં હેજી૦
(મયેકી જામ દેતા હયે

(વોહી રાહ.)

અબનેઝાર.—જીઆ મોરા વારૂં તુંજપર અમ્મે જાં,
મય્યે ઇસ ખુશીકા કહું ક્યા સામાં.
દીપક મીલી હમ્મે જાના અમ્મે જાંન—જીઆ૦
જદદ બાત સુન લાવા મોગની જીઆ હમારા ખુશ કરીયે
શાદ કરીએ આજ મોહેકે આકા હુવા હું સૈયાં—જી૦
(અબનેઝારકી નઝર અલાદ્દીનકી ઉપર પડતી હય્યે ઇતનેમે
દરારાક પોછેસે આકે અબનેઝારેકો ઝમીનપે પતકતા હુએ
ઓર માર ડાલતા હમ્મે ફાનુસ લે લેતા હુમે.)

(સમજ મન દમડી દમકા મેલા.)

અજબ હમ્મે ગમકા ગમપર જાના,
આજ હમ્મેગા ખુશીકા બાના.—ટેક૦
તોસી જોરી વાકા ધંધા, હક કરે કારાખાના.
ફતાહમંદી દીનો હમકો, શાકેર વાકા કહાના.—આજ૦
જાની દીપક મીલ ગાનો, અમ્મેશ હમે હમ્મે હમેશાં,
હમકો અપને મુલક જાના, મહેલ ાાંહાંસે ઉથાના.—આજ૦

તમામ.

સુચના.

આ ચોપડી નીચલા ઠેકાણાપરથી મળશે.

કોટમાં—બજારગેટમાં ચાપુરજી ફરામજી માદનની દુકાનેથી.

ધોબીતલાવપર—એરચશા ફરાણીની કમપની.

કાલબાદેવીપર—શેરીઆરજી હોરમસજી બુકશેલર તથા ઇશ્વરદાસ લાઇબ્રેરીમાથી તથા ગોપાલ નારાયણની કુંમપનીમાથી.

પાયધોની—કોલસામોહલાનાં નાકાપર જુમાબાબાનાની સામે મરહુમ કાજી ઇબરાહીમના બાહાદુઆની દુકાનપરથી.

ભીંડીબજારે—નવાબની મસજીદની સામે હાજીમુલા નુરૂદીન બાન જીવાખાનની દુકાનેથી મળશે.